

Ib Thyregod: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i anledning af de indlæg, der er kommet dels fra hr. Sigsgaard, dels fra ordføreren for forslagsstillerne.

For det første vil jeg gerne sige, at den udvikling, som man nu har set på ejerlejlighedsområdet, nok ikke er typisk for en normal udvikling. Det er mit indtryk, at langt de fleste ejendomme ikke vil blive omdannet til ejerlejligheder, at langt de fleste ejere ikke tænker på at omdanne deres ejendomme til ejerlejligheder, men at der er en gruppe ejere, som måske på grund af den uro og den diskussion, der har været omkring ejerlejlighedsloven, forcerer deres ansøgninger frem. Det er det, som er baggrunden for de sager, man har set, og at der yderligere har været tale om tilfælde som Bassans, hvor man har udnyttet loven på en måde, som ikke er rimelig. Men jeg tror, vi på længere sigt får en mere rolig og rimelig udvikling.

Hr. Sigsgaard nævnte, at der var tale om et pres over for lejerne, fordi lejerne nu kunne udnytte ordensforskrifter og lignende over for lejerne. Hertil vil jeg gerne sige, at det jo er almindelig kendt, at der skal uhyre meget til, for at en ejer kan opsig en lejer, og sådan skal det også være. Der skal faktisk være tale om en meget kraftig gene for andre lejere, og der skal være tale om noget, som fortsætter trods påkrav, for at der skal være mulighed for at sige en lejer op. Det synes jeg lige skal nævnes, for at man ikke skal få et forkert indtryk af, hvorledes dette spørgsmål behandles af domstolene.

Når hr. Helge Nielsen nævnte spørgsmålet om sortbørspriser på dette marked, vil jeg dog gerne heroverfor fremhæve, at vi jo netop nu i foråret har indført en bestemmelse om rimelige priser. Vi har altså nu en regel, som virker ind på dette område, og det vil sige, at vi nu skulle komme væk fra det, han betegnede som sortbørspriser. Det synes jeg ikke fremgik af hans indlæg i forbindelse med dette problem, men det er altså netop det, som vi nu skulle komme væk fra; der skulle ikke længere blive tale om urimelige priser.

På det skattemæssige område er det jo sådan, som jeg sagde i mit indlæg, at der nok ikke er tvivl om, at de nuværende skattemæssige regler er for gunstige, for gode, for de ældre ejerlejligheder og for dårlige for de

nye, og det er det, der bevirker, at vi faktisk har fået for høje priser for ejerlejligheder inden for den gamle boligmasse. Det er en medvirkende årsag hertil, og en rimelig skattemæssig behandling i disse tilfælde er altså også en af de ting, som vil virke til en gavnlig udvikling.

Endvidere skal jeg blot lige nævne, at der er et særligt problem, som måske også kan tages op i boligudvalget. Det er de rækkehuse, som har været udlejet i en række år, men som nu omdannes til ejerlejligheder i kraft af en selvstændig matrikulering. Her gælder ejerlejlighedsloven ikke, her gælder beskyttelsen mod opsigelse ikke, og det er måske nok et af de spørgsmål, vi skal se på i forbindelse med loven. Jeg nævnte, der var enkelte ting, man kunne se på, og jeg mener, dette er en af dem.

Endelig til det sidste, som blev nævnt vedrørende repræsentantskabet for Boligfonden for enlige Mødre. Jeg kan sige, at jeg har ikke haft mulighed for at høre, hvad fru Lis Møller har sagt ved den pågældende lejlighed. Jeg måtte sende afbud på grund af en bortrejse til provinsen, så jeg har ikke deltaget i det pågældende møde, hvor hr. Helge Nielsen hævdede, at jeg havde stemt for beretningen.

Arne Larsen: Hr. Helge Nielsen siger: fra første færd var socialdemokratiet modstander af ejerlejlighedsprincippet. Men så må man jo have lov til at sige, at det var vel kun en betinget modstand, for så vidt jeg erindrer, var det den daværende socialdemokratiske boligminister, hr. Kaj Andresen, som i dag indtager det høje formands-sæde her i folketinget, der var forslagsstiller af det forslag, hvorefter ejerlejlighedsprincippet kunne indføres, men, som det hed dengang, i den ny boligmasse. Det var altså ikke en fuldstændig modstand mod ejerlejlighedsprincippet, som blev manifesteret fra regeringens og socialdemokratiets side. Skønt man allerede dengang var helt på det rene med, hvilke konsekvenser ejerlejlighedsloven ville få, hvis den blev gennemført i den gamle boligmasse, og hvor socialistisk folkeparti advarede så kraftigt, som vi overhovedet kunne, gik man altså alligevel med til at gennemføre princippet for hele den samlede bolig-